

***wētijana** Runic: Pronunciation: /'wɛ:.ti.jɑ.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

to wet; make wet

Etymology

From *wētaz ('wet') + *-jana.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	wētijō	wētijaų	—
2nd singular	wētīsi	wētijais	wētī
3rd singular	wētīpi	wētijai	wētijaþau
1st dual	wētijōs	wētijaiw	—
2nd dual	wētijaþiz	wētijaipiz	wētijaþiz
1st plural	wētijamaz	wētijaim	—
2nd plural	wētīp	wētijaip	wētīp
3rd plural	wētijanþi	wētijain	wētijanþau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	wētijai	—
2nd singular	wētijasai	wētijaisau
3rd singular	wētijaþai	wētijaipau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	wētijanþai	wētijainþau
2nd plural	wētijanþai	wētijainþau
3rd plural	wētijanþai	wētijainþau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	wētidō	wētidēdī
2nd singular	wētidēz	wētidēdīz
3rd singular	wētidē	wētidēdī
1st dual	wētidēdū	wētidēdīw
2nd dual	wētidēdudiz	wētidēdīdiz
1st plural	wētidēdum	wētidēdīm
2nd plural	wētidēdud	wētidēdīd
3rd plural	wētidēdun	wētidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
wētijana	wētijandz	wētidaz

Descendants

***wātijan** (Proto-West Germanic)

wēta (Old Frisian)

***wātijan** (Proto-West Germanic)

wāetan, wētan (Old English)

weten (Middle English)

wet (English)

wete, weit (Scots)

***wātijan** (Proto-West Germanic)

wāetan, wētan (Old English)

weten (Middle English)

wett, iwett, ywett (Middle English)

wet (English)

wat (Scots)

væta (Old Norse)

væta (Faroese)

væta (Icelandic)

væte (Norwegian)

væta (Old Norse)

wætæ (Old Danish)

væde (Danish)

væta (Old Norse)

vāeta (Old Swedish)

väta (Swedish)

[View on Wiktionary](#)